

NSB

Prinsensgate 7-9
N-0048 Oslo
T (+47) 23 15 00 00
F (+47) 23 62 01 13

nsb.no

Dato: 24.06.2013

Saksnr:

Deres ref:

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 Oslo
Per email: postmottak@fin.dep.no

Høringsuttalelse - forslag om begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefellesskap

Innledning

Det vises til Finansdepartementet høringsnotat av 11. april 2013 der det er foreslått regler om begrensning av fradrag for rentekostnader i interessefellesskap. NSB ønsker med dette å gi noen innspill og bemerkninger til forslaget.

NSB-konsernet er et nordisk transportkonsern. Persontransport med tog og buss, godstrafikk på jernbane, eiendomsvirksomhet og togvedlikehold utgjør konsernets hovedvirksomheter. Vi ser at de foreslåtte reglene vil medføre økte administrative kostnader, økte rentekostnader (etter skatt) og at det må foretas tilpasninger i vår finansieringsmodell som vil medføre at det etableres uhensiktsmessige løsninger drevet av skattemessige hensyn fremfor effektive løsninger drevet frem av de underliggende økonomiske realiteter og de ulike virksomhetenes behov. Vi ber således Finansdepartementet om å ta hensyn til nedenstående synspunkter i sin videre behandling av saken.

Overordnede innspill

Vi mener Finansdepartementet har tatt for lett på konsekvensene for rent norske konserner når det øyensynlig legges til grunn at behovet for tilpasninger til de nye reglene bare vil ramme finansieringsløsninger som i utgangspunktet er drevet av skattemotiverte hensyn. Dette er opplagt ikke riktig for rene norske konserner, som i utgangspunktet ikke har spesielle skattemessige fordeler knyttet til sin finansieringsløsning per i dag. Mye tyder imidlertid på at det store flertall av de norske konsernene vil måtte foreta betydelige omlegginger for å tilpasse seg regelverket, og således påføres økte kostnader. Vi ber derfor Finansdepartementet revurdere reglenes innretning på nytt.

I den grad det lar seg gjøre uten å komme i konflikt med Norges internasjonale forpliktelser ville det være å foretrekke at den modell som velges ikke rammer rent norske konserner, og er mer målrettet i forhold til de grenseoverskridende låneforholdene som forslagene slik vi oppfatter de er ment å ramme.

Alternativt bør man vurdere å begrense rentefradragsretten med utgangspunkt i en beregnet egenkapitalgrad uavhengig av omsetning, da det antas at dette vil gi et enklere regime som er enklere å administrere både for skattytere og myndigheter.

Man bør videre vurdere å utforme regelverket slik at selskaper som inngår i et norsk skattekonsern behandles under ett. Selskaper som er i skattekonsern kan i utgangspunktet utligne skattebelastningen mellom selskapene ved hjelp av konsernbidrag, som også kan benyttes i relasjon til rentebegrensingsregelen. Ettersom den norske konsernbeskatningsmodellen bygger på at en overføring av finansielle verdier mellom selskapene, og ikke kun en samordning av konsernets beskatning, vil bruk av konsernbidrag for å utligne rentefradragsmuligheter kunne ha uheldige og uhensiktsmessige finansielle konsekvenser for konsernfinansieringen for øvrig.

Dersom rentebegrensningen fastsettes under ett for norske skattekonserner vil interne lån i skattekonserner holdes utenfor, hvilket reduserer betydelig antallet lån som skal overvåkes med henblikk på fradragsbegrensningen. Reglene vil da kun ramme konserner, i den grad disse finansieres med gjeld fra nærstående utenfor skattekonsernet, der en nærstående eier over 50 % men under 90 % av konserntoppen, eventuelt der skattekonsernet har eierinteresser i selskaper i det samme intervallet, eventuelt der den nærstående er et utenlandsk selskap.

I den grad rentefradraget begrenses for konsernet under ett, må det utarbeides en modell for fordeling av en eventuell begrensning mellom konsernselskapene. Det bør samtidig utarbeides en modell for håndtering av minoritetsinteresser. Det antas imidlertid at den administrative omkostningen ved et slikt regime vil være å foretrekke foran et regime med rentebegrensning beregnet per selskap i et skattekonsern. I den grad skattekonsern kan behandles under ett antas at de økonomiske konsekvensene av nytt regelverket for det norske næringslivet vil kunne reduseres betydelig.

Kommentarer til den valgte løsning

Rentebegrepet

Det er foreslått at alle kostnader som faller inn under skatteloven § 6-40 skal omfattes av rentebegrensningsregelen, herunder også kostnader til garantiprovisjoner. Likestillingen av garantiprovisjoner med renter har tradisjonelt vært begrunnet med behovet for å likebehandle disse kostnader mht. fradragsrett. De hensyn som begrunner fradragsbegrensningen tilsier imidlertid ikke en likebehandling i denne sammenhengen. En garanti fra et morselskap vil typisk redusere datterselskapets eksterne lånekostnader, sammenlignet med alternativet, som er at datterselskapet påtar seg en høyere ekstern rentekostnad uten slik garanti. Konsekvensen av manglende fradragsrett for av garantiprovisjon betalt til morselskapet kan her bli at fordelene ved konsernstøttet eksternfinansiering av datterselskapet *før skatt* blir spist opp av økt skatt, slik at konsernet *etter skatt* er bedre tjent med ren eksternfinansiering uten garanti. Vi kan ikke se at det norske næringslivet er tjent med slike skattemessige disincetiver til konsernstøttet finansiering, og mener dette vil være en svært uheldig konsekvens av et nytt regelverk.

Vårt syn er at garantiprovisjoner bør holdes utenfor rentebegrepet, alternativt klassifiseres i samsvar med den gjelden garantien relaterer seg til. Tilsvarende bør man holde slik garantiprovisjon utenfor fastsettelse av renteinntekter i morselskapet.

Avhengig av hvilken løsning som legges til grunn mht. fremføring av ubenyttet rentefradrag (se nedenfor) må det også avklares at byggelånsrenter vil kunne aktiveres, og det bør utredes hvorvidt en frivillig aktiveringsrett bør gjelde også for andre driftsmidler.

Konsernkontoordninger

En konsernkontoordning er normalt innrettet med ett konsernselskap som hovedkontohaver, typisk morselskapet, som håndterer relasjonen til banken. De øvrige konsernselskaper har fordringer på eller gjeld til hovedkontohaver. Konsernkontoordninger innehas av de fleste norske konserner, og gir betydelige kommersielle fordeler og besparelser.

I høringsnotatet er det lagt til grunn at de interne gjelds- og fordringsforhold i konsernkontoordninger vil anses som gjeld til nærstående. Når konsekvensen er at man mister fradragsrett for renter, mens renteinntekter vil være skattepliktige, fører dette til at konsernkontoordninger blir betydelig mindre attraktive. Derved mister de norske konsernene et viktig verktøy i sin økonomistyring og de kommersielle fordeler som bruken av disse innebærer. Man må vente at kostnadene til økonomisk administrasjon av selskapene vil øke, samtidig som en gjennomgående desentralisering av gjeld i konserner ned til det enkelte selskap medfører økte rentekostnader og mindre fleksibilitet.

Fordringer og gjeld som inngår i en konsernkontoordning bør etter vårt syn unntas fra de foreslåtte reglene.

Fremføring av ubenyttet rentefradrag

Det er foreslått en begrenset fremføringsadgang for renter som avskjæres på 5 år. Vi kan ikke se at det foreligger noen reell begrunnelse for tidsmessig begrensning av fremføringsadgangen. Særlig for store utviklings og utbyggingsprosjekter som realiseres over lengre tid vil det være svært uheldig med en så kort fremføringsadgang.

Vi er bekymret for at begrensninger i fremføringsretten vil ramme innovasjon og utvikling generelt i næringslivet. Risikoprojekter er vanskelig å fremmedfinansiere og vil oftere enn andre aktiviteter /virksomheter nettopp være finansiert av interne lån. Regelen vil også kunne få utilsiktede virkninger for bruken av tilvirkningskontrakter. Manglende samordning innenfor den enkelte skattyters økonomi vil medføre behov for «samordning» av renter og inntekter kontraktspartene imellom for å motvirke negative skattemessige konsekvenser hos en eller flere av partene. Dette viser at reglene har potensiale til å påvirke måten næringslivet innretter seg på som kan være lite heldig, da fordeling av risiko og oppgaver i kontraktsforhold ikke bør være styrt av skattemessige hensyn, men derimot av de underliggende økonomiske realiteter og normal risikofordeling. Noe av fleksibiliteten vil opprettholdes dersom muligheten for å samordne over tid bevares hos den enkelte skattyter.

Vårt syn er at rentefradrag bør kunne fremføres til fradrag uten tidsbegrensning, tilsvarende som for fremførbart underskudd.

Fremføring av ubenyttet rentefradragsramme

Som det heter i høringsnotatet bør ikke rentefradrag avskjæres som følge av tilfeldige svingninger i resultatet. En reell utjevning over tid krever imidlertid at det ikke bare er slik at dårlige år kan fremføres til gode år, men også omvendt. Det innebærer at en fradragsramme som ikke er benyttet fullt ut i et godt år med høy EBITDA bør kunne fremføres for å øke fradragsrammen til i et senere år der EBITDA er lavere. En slik løsning er etter det vi forstår lagt til grunn i Tyskland, riktignok innenfor en ramme på fem år.

Vårt syn er at ubenyttet fradragsramme bør kunne fremføres til senere år, tilsvarende som ubenyttet rentefradrag.

Samordning med fremførbart underskudd

Høringsutkastet bygger på forutsetningen om at rentefradragsbegrensningen skal beregnes av alminnelig inntekt etter fradrag for fremførbart underskudd. Fremførbart underskudd er imidlertid irrelevant for selskapets gjeldsbetjeningsevne i det enkelte år. Når bruk av fremførbart underskudd medfører avskjæring av rentefradrag, innebærer dette i en viss forstand at fremførbart underskudd «erstattes» med ubenyttet rentefradrag. Dersom man beholder en tidsmessig begrensning for fremføringsretten for ubenyttet rentefradrag, er effekten at verdien av et fremførbart underskudd generelt vil reduseres betydelig. Vi kan ikke se at en slik effekt er kommentert i høringsutkastet og vi antar derfor at den er utilsiktet.

Vårt syn er at fremførbare underskudd ikke bør inngå i beregningsgrunnlaget for rentefradragsrammen.

De negative effektene vil imidlertid reduseres ved at fremføringsretten også for ubenyttet rentefradrag gjøres tidsbegrenset, se ovenfor.

Terskelbeløp

Det foreslåtte terskelbeløp er for lavt sammenlignet med det som er lagt til grunn i andre land. Beløpet bør heves til f.eks. 10 MNOK, tilsvarende terskelverdien for oppgaveplikten for kontrollerte transaksjoner. Derved oppnås en betydelig reduksjon i antall skattytere som regelverket vil være relevant for, og dermed reduseres de etterlevelseskostnader det norske næringslivet påføres som følge av eventuelle nye regler.

Videre bør man unngå de terskelvirkninger som bruk av terskelbeløp innebærer, og vurdere om det kan fastsettes som et bunnfradrag, eventuelt slik at bunnfradraget hentes inn med en prosentvis stigende andel, satt forholdsmessig til totalbeløpets størrelse.

Med vennlig hilsen
NSB AS

Jarle Aarseth
Konsernregnskapsdirektør
jarle@nsb.no
+47 900 30 900